

Завідувачу кафедри електронних систем

доценту Лукші Олега Васильовичу –50

Лукша О.В. народився 17 липня 1950 року в м. Берегові Закарпатської області. В 1967 році закінчив із золотою медаллю Мукачівську школу – інтернат. Ще в школі під впливом талановитого педагога Френка М.Н. в нього зародився інтерес до фізики, був переможцем міських і учасником обласних олімпіад з фізики. Влітку 1967 року приймає участь в конкурсних іспитах на фізичному факультеті Московського університету і успішно складає екзамени на фізичний факультет УжДУ де і починає навчання.

Після закінчення УжДУ з 1972 по 1975 рік навчається в аспірантурі під керівництвом доктора фізико – математичних наук, тодішнього ректора університету, професора Чепура Д.В.

Під час аспірантури Лукша О. В. вперше здійснює постановку в університеті прямих методів і методик просвічуючої електронної мікроскопії та електронної дифракції в дослідженнях атомної структури і субструктури тонких плівок, мас – спектрометричного дослідження механізмів та складу пари при випаровуванні напівпровідників складної сполуки, вперше застосовує методи квазізамкнутого об'єму, випаровування з двох джерел, ВЧ – розпилення, електронно – променевого випаровування та імпульсного лазерного наплення в технології плівок потрійних сполук типу $SbSI$. У співавторстві з Опачко І.І. впродовж 1975 – 1977 р.р. одним з перших у світовій літературі експериментально обґрунтовує специфіку експериментальних умов конденсації і росту плівок з імпульсної лазерної плазми.

Проходив наукове стажування в Харківському політехнічному інституті під керівництвом проф. Палатника Л.С. і проф. Косевича В.М., тут же в 1977 році захистив кандидатську дисертацію на тему “Взаємозв’язок особливостей формування, структурного стану і деяких фізичних властивостей плівок сполук типу $SbSI$.”

З 1975 працював на посадах мнс. і снс. наукової групи кафедри фізики напівпровідників і ПНДЛ синтезу і комплексних досліджень напівпровідників складної сполуки. В 1978 році створює загально університетську лабораторію електронної мікроскопії, де розпочинає розробку комплексу методик прямих структурних досліджень аморфних плівок та специфіки змін їх структури при формуванні, старінні і дії зовнішніх факторів. В цей період ним вперше експериментально виявлена можливість порогових активаційних структурних “поліаморфних” перетворень $A_1 - A_2$ з однієї аморфної фази в другу, вказаний можливий механізм таких перетворень та його зв’язок із атомною структурою ближнього і середнього порядку, а також структурно чутливістю плівкового матеріалу.

В 1980 – 1981 рр. Лукша О.В. разом Фірцаком Ю.Ю. організують діяльність новоствореного СКТБ засобів оптичної обробки інформації та ІЧ – техніки “Квант”, в якому Лукша О.В. з 1981 по 1989 р. займає посаду заступника директора по науці. В 1992 році Лукша О.В. призначається директором СКТБ “Квант”, а в 1994 р. на його базі створює і очолює кафедру електронних систем. В 1986 - 1987 рр. проходив наукове стажування в Центральному інституті фізичних досліджень та Інституті технічної фізики Угорської Академії наук. У співавторстві з к.ф. – м.н. Іваницьким В.П. здійснені дослідження параметрів ближнього і середнього порядку та їх змін за розробленими методиками функцій радіального розподілу атомів та динаміки першого гострого максимуму дифрактограм В цій лабораторії з 1989 по 1992 рік Лукшою О.В. проводились дослідження під час докторантури, за період якої опрацьований значний експериментальний матеріал по плівкам багатьох систем та здійснені найбільш важливі наукові публікації в т. ч. по аналізу феноменологічних діаграм конденсації плівок в екстремальних умовах, одержання скловидних плівок конденсацією через рідку фазу, специфіки реалізації фазового розмірного ефекту при лазерному осадженні. Отримані наукові результати, що увійшли в ряд дисертацій, монографій та опубліковані близько в 200 наукових статтях і повідомленнях.

І.І.Небола